

nec te praetereat horarum spalmodia sanctarum; nec missarum maxima virtus in corpore Christi; nec caritas desit. Legatur ante te lectio sancta, per quam fieri possint ad convivas verba praedicationis. Sit tuum velle et nolle ad mentis arcem constitutum, ne penitere cogaris de quolibet facto. Esto pauperum pater, ut de pane tuo manducent, quia in paupere Christus reficitur¹. Quam felix mensa, in qua est conviva Christus. Esto inreprehensibilis et morum dignitate, magnificus in sanctitate, laudabilis in ratione dati et accepti, iocundus in verbis, gaudens in aspectu, laetus ad miseros, largus ad pauperes, omnibus odor vitae factus, ut ex omnibus, Christi gratia². Cor. 2, 16. consequente, mercedem habere merearis.

245.

¹⁰ *Alcvinus Candido et Nathanaeli discipulis suis, in aula versantibus, mandat, obtestentur Carolum imperatorem, ut ecclesiae S. Martini Turonensis perfugium inviolatum tueatur a Theodulfo episcopo Aurelianensi.* 801 ex. vel 802.

Codd. P fol. 112—116 (P* fol. 70'—74')^a.

Edd. ex parte Mabillon Acta SS. IV, 1, 187 ex apogr. Sirmondi; Baluzius Capitular. I, 1442; F 118, J 180. — Migne col. 408.

KARISSIMIS IN CHRISTO FILIIS CANDIDO ET NATHANAELI ALBINUS SALUTEM².

Cura mea et caritas mea vobiscum, filii, omnibus vigilat horis; optans vos moribus et religiosa vita Deo placere et domino meo David; et ut exemplo sitis boni operis aliis in palatio iuvenibus. Gloria^b est patris filius sapiens. Sapientia vera^c est, quae ad vitam ducit aeternam; nec nobis ignobilia quaedam statuit praecepta, sed valde nobilia et omni honore dignissima; in quibus^c vitam possumus promereri perpetuam et inter homines laudabilem habere honorem. De quibus siquidem praeceptis saepius vos ammonui in scola eruditionis vestrae. Sed nuper, de nido paternae educationis educti, ad publicas evolastis auras. Intellegatur in vobis quod audistis a nobis. Vivat pater in filiis, qui modo trepidus diem expectat mortis suae. Opto, vos habeat superstitibus, quos habuit in servitio Dei laboris sui commilitones.

Plurima mihi essent scribenda, quae vobis necessaria sunt observanda. Sed scio me de honestate vitae saepius vestram ammonuisse caritatem litterisque monita mea saepius prosequi et renovare. Quapropter dicamus quae modo nobis et vobis necessaria esse videntur.

Igitur venerabilis pater Theudolphus^d episcopus³ quibusdam confratribus sancti Martini, fidelibus vestrae prosperitatis intercessoribus, de quodam reo fugitivo habet disceptionem.

Qui reus, post plurima poenarum genera subito de vinculis elapsus, ad ecclesiam confugit sancti Martini, praecipui confessoris Christi; confitens peccata sua; reconciliationem deposcens; cesarem appellans; viam ad eius sanctissimam presentiam flagitans. Quem reddidimus [missis^e] eiusdem praefati episcopi. Propter insidias sibi paratas in via, ut fertur, abeuntes eum dimiserunt ante fores ecclesiae stantem.

Sed eiusdem venerandi episcopi his transactis hostiliter venerunt homines quam plurimi, ut conpertum est.

245. ^a) Lemma: Epistola ad Candidum et Natanael P. ^b) gratia P (?), sed cf. supra p. 71 ep. 29; p. 183; infra ep. 295. ^c) sequitur ad in P. ^d) Theudulfus P*. ^e) om. P.

1) Cf. Alcuini vers. ad mens. (Poet. Car. I, 328) v. 12: Accipiet Christus dederis tu pauperi quicquid. 2) De tempore, quo haec et sequentes epistolae scriptae sint, cf. infra epp. 248. 249.

3) Aurelianensis, c. 788—821.